

2009 рік

РЕЗОНАНС

ГАЗЕТА СУМСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

З НОВИМ РОКОМ! РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ!

Січень

П	В	С	Ч	П	С	Н
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

Лютий

П	В	С	Ч	П	С	Н
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	

Березень

П	В	С	Ч	П	С	Н
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

Квітень

П	В	С	Ч	П	С	Н
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

Травень

П	В	С	Ч	П	С	Н
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

Червень

П	В	С	Ч	П	С	Н
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

Липень

П	В	С	Ч	П	С	Н
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

Серпень

П	В	С	Ч	П	С	Н
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

Вересень

П	В	С	Ч	П	С	Н
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

Жовтень

П	В	С	Ч	П	С	Н
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

Листопад

П	В	С	Ч	П	С	Н
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

Грудень

П	В	С	Ч	П	С	Н
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

Провідний навчальний заклад регіону

вул. Римського-Корсакова, 2, м. Суми, 40007
Тел.: (0542) 33-13-30, 33-34-48, 78-03-10.

ШАНОВНІ КОЛЕГИ!

Сердечно вітаю вас з Новим роком і Святим Різдвом Христовим! Щиро бажаю вам, вашим рідним і близьким міцного ще на багато років здоров'я, світлої долі, любові й шани рідних, духовної радості та родинного благополуччя. Нехай неодмінно збудуться всі ваші світлі наміри, здійсняться добрі справи, найсказовіші мрії і сподівання! Багато врожаю всім вашим починанням у 2009 році!

З повагою
ректор Сумського
державного університету,
професор А.В. Васильєв

Дорогі студенти, аспіранти, викладачі та співробітники університету! Щиро вітаю з Новим 2009 роком та Різдвом Христовим! У ці святкові дні бажаю вам міцного здоров'я, щасливої долі та добробуту, затишку й тепла у

ваших родин! Нехай радістю, вагомими справами і новими здобутками буде сповнена кожна мить нового року! З глибокою повагою
голова профспілкової організації студентів СумДУ Г.В. Яковлева

ДОРОГІ УКРАЇНЦІ!

Щирісердечно вітаю зі світлими та радісними святами – Різдвом Христовим та Новим роком!

На поріг кожної оселі ступають Новорічні та Різдвяні свята. У кожній домівці оселилось таїнство добра та затишку. Мерехтять свічки, родинне тепло наповнює серця віковичним щирим прагненням змінити світ на краще. У день народження Христа перемогли надія і любов. Справжня Надія – це відродження правди для світу, для кожного з нас. Справжня Любов, яку принесло Різдво, зобов'язує до внутрішнього відродження, до оновлення людини, сім'ї, нації, держави. Нехай ці свята – вісники оновлення, мрій і сподівань – принесуть вам і вашим родинам добро, достаток і коляду з гомінким дитячим сміхом! Христос рождається! Славимо Його!

З правдивою пошаною міністр Іван Вакарчук

Представницький орган профспілки СумДУ

ВІТАЄ

колективи й студентство базового закладу та структурних підрозділів Сумського державного університету з Новим роком та Різдвом Христовим! Успіхів у навчанні та роботі! Щастя та здоров'я! Любові та вірності! Радісних свят протягом усього року! Родинного тепла й порозуміння з ближніми та далекими!

РОЗПОЧНЕМО ДІАЛОГ

Центр комунікації роботодавців і студентів існує не так давно, але вже встиг досягти певних результатів. Він розпочав свою діяльність 1 вересня 2008 року. Тут займаються проблемами працевлаштування студентів після закінчення університету.

На презентації проекту «Роботодавець і студент: розпочнемо діалог саме зараз» зібралися переважно трьохкурсники, щоб поспілкуватися з компетентними людьми стосовно проходження практики та працевлаштування після закінчення університету.

Засновники центру повідомили результати проведених ними досліджень, за якими кожна з опитаних організацій відповіла, що із задоволенням взяла б на роботу студента. Хоча багато залежить від професії, бо, як виявилось, найбільша потреба зараз в інженерах, робочих і менеджерах з продажу. Роботодавці вважають, що найкращий метод оцінки кандидата на ту чи іншу посаду – співбесіда. Цінуються такі якості, як відповідальність, сумлінне виконання своїх обов'язків, ініціативність.

На презентацію завітав Володимир Чалий, начальник центру персоналу ВАТ Сумське НПО ім. Фрунзе, який розповів про те, що найбільше турбує студентів старших курсів: умови проходження практики й зарахування на роботу.

Серед присутніх – і гість із Америки Брюс, який розповів про важливість таких центрів, бо вони вирішують питання, актуальні як для роботодавців, так і для студентів.

Ініціативна група роботою центру задоволена. За результатами анкетування презентація оцінена високими балами. На завершення до аудиторії звернулася Вікторія Мілютіна, член ініціативної групи, і запевнила, що знайти роботу може кожен. Головне – впевнено йти до своєї мети й не втрачати запал, який допоможе досягти її.

Любов БОЙКО,
група ЖТ-52.

Наталія ЛИСЕНКО,
група ЖТ-82.

■ ГРОМАДСЬКИЙ ПРОЕКТ

Швидка юридична допомога

У загальноприйнятому розумінні «Юридична клініка» – це безкоштовна юридична допомога для населення, яку надають саме студенти-юристи. На базі нашого навчального закладу «Юридична клініка» діятиме як центр допомоги, так і практики для студентів спеціальності «Право». Але можливість стажуватися при клініці матиме не кожен, для цього необхідно навчатися на старших курсах та пройти спеціальний конкурс. До того ж це зайняття для кмітливих і дисциплінованих, адже відвідування занять студентом залишається обов'язковим. Допомогати студентам та наглядати за роботою клініки будуть викладачі, фахівці-практики.

Що особливо, «Юридична клініка» функціонуватиме за принципами професійної юридичної консультації, тобто зберігатимуться конфіденційність, об'єктивність, гуманізм, повага до права, справедливості, людської гідності, компетентності та добросовісності. Тому навіть згадувати про непрофесіоналізм і аматорство не варто. Тим більше, що контроль за роботою клініки здійснюватиметься безпосередньо деканом гуманітарного факультету й ректором університету.

Важливе значення має те, що юридична допомога надаватиметься безкоштовно. Ось чому клієнтом юридичної клініки може бути лише особа, яка не має змоги оплатити послуги професійного юриста, наприклад студент чи неприбуткова організація.

Студенти-юристи нашого університету стануть лікарями. Дивує? Насправді все просто – на базі СумДУ відкривається «Юридична клініка» і працюватимуть у ній юні служителі Феміди. Цікаво? Тож що це за організація, кому і з якими «хворобами» можна звертатися та які рецепти отримати?

За проектом клініки, консультації надаватимуться з усіх галузей права, зокрема з цивільного, сімейного, житлового, спадкового, пенсійного, адміністративного, господарського, кримінального тощо.

Вам роз'яснять, який порядок нарахування стипендії та соціальних витрат, допоможуть з'ясувати, як захиститися від незаконного звільнення, розпочати власну справу, отримати банківський кредит, подати позов про розірвання шлюбу, здійснити поділ майна, скласти будь-яку заяву чи оформити скаргу... За потребою юристи-лікарі можуть представляти ваші інтереси й у суді.

Як плюс до університетської наукової роботи, на базі клініки проводитимуться науково-практичні конференції, семінари, тренінги. Студенти займатимуться поширенням юридичних ма-

теріалів у ЗМІ, постійно співпрацюватимуть з подібними організаціями в інших навчальних закладах України й не тільки.

Фінансування «Юридичної клініки» здійснюватиметься за рахунок коштів СумДУ, грантів міжнародних та українських організацій, благодійних внесків громадян і організацій та інших джерел, зрозуміло, не заборонених чинним законодавством України.

Загалом термін «юридична клініка» виник наприкінці XIX століття в Німеччині. Так, у 1899 році на шпальтах журналу «Deutsche Juristen zeitung» професор Фроммгольд опублікував статтю під назвою «Юридична клініка». Мова йшла про велике значення для медичної практики клінік, що існували при медичних університетах. За таким зразком автор пропонував створити безкоштовні клініки й при вищих юридичних навчальних закладах. Адже, «надаючи бідним безоплатну авторитетну допомогу та поширюючи таким шляхом юридичні знання серед населення, юридична клініка стане лютим ворогом для професіоналів підпільної адвокатури та сприятиме звільненню населення від їх недоброчинної діяльності».

В Україні юридичні клініки почали існувати в кінці XX століття. Перші – у столиці. Згодом, за наказом МОН України, створювання юридичних клінік на базі ВНЗ III – IV рівнів акредитації, що здійснюють підготовку спеціалістів за напрямом «Право», стало обов'язковим. На сьогодні у Сумах офіційно працюють дві таких: Юридична клініка СНАУ та Сумська обласна громадська організація «Правова допомога», яка взаємодіє із Сумською філією ХНУВС.

НОВИНИМ РЯДКОМ

Всеукраїнська молодіжна громадська організація «Молодіжний союз Наша Україна» за підтримки Міністерства у справах сім'ї, молоді та спорту підбила підсумки конкурсу студентських робіт на тему «Шлях до майбутнього». Переможницею стала студентка II курсу економічного факультету СумДУ Ірина Радіонова.

18 грудня студентська профспілка СумДУ разом із волонтерами провели акцію «Не будь байдужим до долі сиріт». У її рамках відбулися благочинний концерт і аукціони. Зібрані кошти (близько 1000 грн) наші студенти витратили на подарунки для дітей, позбавлених батьківського піклування. У день святого Миколая вони привітали вихованців дитячих будинків у Шалигиному та Глухові. Традиційно перед Новим ро-

ком профспілка вітає студентів-сиріт, чорнобильців і студентів, які мають дітей, солодкими подарунками, а також організує Новорічний бал.

Напередодні Дня Святого Миколая студентами нашого університету підготовлене свято як подарунок усім слухняним дітям. Участь у програмі взяли як танцювальні колективи СумДУ, так і співаки й КВі-Ківці. Того дня миколайчани несли колектив естрад-

ного танцю Олександрівської гімназії «Феєрія», народного танцю СумДУ «Барвінок», збірні команди КВК «Не обижайте Сашу» та «Не в ту сторону». Своїм співом радували присутніх Олена Герман і Світлана Аксьонова (факультет економіки та менеджменту), Євгенія Кірієнко (Медичний інститут) та Олексій Піскунов (фізико-технічний факультет).

Поглиблюючи підготовку майбутніх журналістів,

СумДУ налагодив конструктивну співпрацю з провідними навчальними закладами України й світу, засобами масової інформації. В рамках цієї співпраці лекції майбутнім журналістам читали: В. Різун – директор Інституту журналістики, Т. Хоусон – ірландський журналіст-міжнародник, А. Кулик – ведучий програми «Свобода слова» на ICTV, В. Мостовий – редактор газети «Дзеркало тижня», М. Тимошик, Б. Черняков, Н. Сидоренко – професори Ін-

ституту журналістики, інші відомі вчені та провідні практики. Нещодавно заняття зі студентами-журналістами СумДУ провела Філіція Мітчел – професор Вашингтонського університету (США). Тема її лекцій та семінарів стосувалася питань медіа-права, зокрема меж втручання журналістів в особисте життя людини. Кожне семінарське заняття закінчувалося інтерактивною грою пані професорки зі студентами.

НАСТРІЙ – ПІДНЕСЕНИЙ!

– Валентино Іванівно, будь ласка, невеличкий екскурс в історію ювілярки?

– Кафедра «Прикладне матеріалознавство і ТКМ» (початкова назва «Технологія конструкційних матеріалів та матеріалознавство») організована й функціонує з 1983 року згідно з відповідним наказом міністерства. Наявність її в СумДУ обумовлена потребою регіону в

■ ЮВІЛЕЙ

Кафедрі «Прикладне матеріалознавство і ТКМ» – 25 років. Наш кореспондент зустрівся з її завідувачем, професором В.І. Сіговою, яка очолює кафедру вже майже п'ятнадцять років. Вона має звання «Відмінник вищої освіти», нагороджена 2 державними медалями та численними почесними грамотами за впровадження наукових розробок у різних галузях.

інженерних та наукових кадрах для забезпечення ефективної діяльності на підприємствах машинобудівного комплексу, приватних підприємствах та фірмах. Першим завідувачем кафедри став к.т.н., доцент Віктор Олександрович Пчелінцев, професіонал високого рівня, який мав багатий досвід виробничої та дослідної роботи. У 1994 році на цю посаду призначили мене.

З 1997 р. ми в тісному співробітництві з кафедрою «Технологія машинобудування» брали участь у підготовці технологів-машинобудівників у області термічної обробки, зварювання та ливарної справи. До речі, саме з цих випускників – М.В. Могиленець, який працює зараз в СНВО ім. М.В.Фрунзе заступником начальника управління головного металурга, та С. О. Шепотко – начальник відділу термічної обробки цього самого підприємства.

З 1999 р. кафедра має статус випускової, підготовлено 150 інже-

нерів-технологів і магістрів в області гарячої обробки металів.

– А тепер, якщо можна, кілька слів про свою науково-педагогічну діяльність...

– З 1950 до 1963 р. працювала на Омському електромеханічному заводі технологом, начальником термічної дільниці, начальником заводської лабораторії. За цей час закінчила без відриву від виробництва Сибірський автодорожній інститут, аспірантуру і захистила кандидатську дисертацію зі спеціальності «Металознавство і термічна обробка». Потім працювала в НДІ начальником лабораторії металознавства та термообробки. З 1974 до 1988 р. завідувала кафедрою «Технології металів, холодильного та харчового машинобудування» і була першим проректором Кемеровського технологічного інституту. З 1988-го працюю в СумДУ, колектив якого став для мене рідним.

Не можу не сказати й про найближчих мені колег, які працюють на кафедрі. Усі вони мають великий досвід у науковій та дослідній роботі. Тільки вдячних слів заслугове робота таких викладачів, як Л.Ф. Руденко, яка майже 30 років є заступником декана інженерного факультету, В.М. Раб, а також наших ветеранів доцентів В.О. Пчелінцева та А.Ф. Будника. Більше 16 років працюють на кафедрі доценти О. Й. Любич та В.Б. Юскаєв. Активно залучилося до роботи молоде покоління – випускники нашої спеціальності, нашого інженерного факультету: С.В. Марченко, П.В. Руденко, А.А. Ільїних, Л.В. Носонова. Спеціальність забезпечена навчальною та методичною літературою в повному обсязі, авторами є викладачі та співробітники кафедри. На даний момент маємо взагалі всі види обладнання та приладів для ведення як навчального процесу, так і науково-дослідної роботи.

– Відомо, що кафедра має філії на підприємствах. Яких саме?

– Уже десять років існує така в СНВО ім. М.В.Фрунзе, до її складу входять інструментальний цех № 51 (з термічним, заготівельним і гальванічним відділеннями); ковальський цех № 19, зварювальний № 23, центральні заводські лабораторії, лабораторії металографії та механічних випробувань та заводська лабораторія зварювання. Там читаються лекції та проводяться практичні заняття з курсу «Фізичні основи металургії». Заняття ведуть провідні спеціалісти підприємства. Керівником філії є начальник управління головного металурга Палієнко В.Г., який очолює й комісію з захисту дипломних робіт випускників.

– А ще на яких підприємствах студенти проходять практику?

– Другокурсники проходять також ознайомлювальну практику на ВАТ Сумський завод «Насосенергомаш», «Центроліт», ГТВ, ЗАТ «Технологія», «Селмі», інших. А після 3-го курсу студенти виробничу практику проходять на Маріупольському металургійному комбінаті ім. Ілліча та заводі «Азовсталь». Ці металургійні комбінати – одні з найбільших підприємств України з повним металургійним циклом, що випускають продукцію широкого асортименту й реалізують її в багатьох країнах світу. Студенти мають можливість у повному обсязі побачити весь технологічний цикл від плавлення чавуну та сталі до виготовлення всього сортаменту прокату: труб, коліс, рейок, листів, двутаврів та їх термічну обробку.

– Чи є сьогодні попит на випускників кафедри, тобто інженерів-металознавців?

– Ще й який. Це спеціальність ХХІ століття. Розвиток техніки і технології йде «семимільними» кроками. Без нових матеріалів та їх унікальних властивостей техніка буде стояти на місці. Розвиток наноматеріалів, технології їх отримання дають можливість виготовлення деталей машин і апаратів з підвищенням їх надійності в десятки й сотні разів; використання наноматеріалів робить прорив у медицині, космонавтиці, авіабудуванні та військовій техніці. І все це за участі матеріалознавчих технологій. Не дивно, що чимало наших випускників сьогодні є керівниками підрозділів державних і приватних компаній. Наприклад, Сергій Пімоненко, староста першої групи металознавців та студентський декан інженерного факультету (2002 рік), зараз займає посаду заступника начальника 16-го цеху СНВО ім. М.В.Фрунзе, а Теслик Олександр, профорг першої групи металознавців, на тому самому підприємстві тепер старший майстер 19-го цеху. Андрій Мойсеєнко, випускник групи МТ-11, – начальник конструкторського відділу ТОВ «Укр-Авто-Газ», та інші.

– З яким настроєм кафедра зустрічає свій ювілей?

– З піднесеним. Практично відсутня мотивація для внесення у святкову атмосферу занепокоєння. Кафедра динамічно розвивається, завдяки зусиллям всього викладацького складу. Наші студенти демонструють відмінні результати у Всеукраїнській олімпіаді: А.І. Дегула в 2006 р. – третє місце, О.В. Жук та Зоренко М.О. в 2007 р. – друге та третє місце, О.М. Лохоня в 2008 р. – друге. І в конкурсі наукових робіт результати не гірші: у 2005 р. А.І. Дегула отримав диплом II ступеня, у 2006 р. О.В. Жук – диплом III ступеня, у 2007 р. Пляхтур О.О. – диплом II ступеня, у 2008 р. О.А. Осокін – диплом III ступеня. На сьогодні наші аспіранти закінчують навчання в Київському національному технічному університеті (КПІ) – А. Дегула та Н. Курило, у Луганському східному університеті – О. Гапонова, закінчують у 2009-2010 рр. ДВНЗ УДХТУ м. Дніпропетровська Руденко П.В., Ільїних А.А., Марченко С.В. То який же, як не піднесений, може бути настрій?

Вітаю увесь колектив кафедри, всіх викладачів та співробітників університету з Новим 2009 роком! Усім доброго здоров'я та благополуччя в сім'ях, відмінного Новорічного настрою!

НА ФОТО: склад кафедри; В. І. Сігова.

Студенти СумДУ та учні шкіл брали активну участь у заходах до Міжнародного дня порозуміння та формування здорового способу життя: писали реферати, малювали стіннівки, провели акцію «Тиждень без паління», яка проходила за підтримки Сумської міської ради й міського центру дозвілля молоді. Спonsorську допомогу надав ректор СумДУ Анатолій Васильєв. Представники благодійної організації «Вибір», від Всеукраїнської мережі ЛЖВ (Люди, які живуть з ВІЛ), роздавали буклети та контрацептивні засоби усім присутнім на акції, аби вкотре нагадати й попередити про безпечність статевих стосунків.

Неабияке інформативно-емоційне враження справив фільм «Тест». На сьогодні в Україні зареєстровано 500 000 тис. людей, які живуть з ВІЛ. Кожні 46 чоловік заражаються

■ ЗНАТИ – ЩОБ ЖИТИ

тільки тому, що не знають про свій статус. Люди бояться робити тести, незважаючи на те, що ліки проти хвороби є. Якщо ситуація в країні не зміниться, а вона така, що Україна знаходиться на першому місці в Східній Європі щодо захворювання на ВІЛ, то через 10 років ледь не половина населення матиме цю хворобу. Тобто кожен другий...

Просвітницько-навчальну частину акції провела заступник головного лікаря обласного центру профілактики ВІЛ/СНІДу Лариса Миколаївна Панасенко. За її словами, в нашій області проживає 1100 ВІЛ-інфікованих, 200 людей захворіли на СНІД і,

МИ ЗА ПОРОЗУМІННЯ!

1 грудня, Всесвітнього дня порозуміння з ВІЛ-позитивними людьми, у стінах Сумського державного університету проведена акція-концерт «СНІДу – Ні!», «Наркотикам – Ні!». Вона є частиною Всесвітньої кампанії проти СНІДу, спрямованої на подолання стигми людей, які живуть з ВІЛ, профілактику ВІЛ-інфікування та допомогу тим, кого торкнулася ця проблема.

на жаль, 75 хворих померло. І відбувається різке зростання статевого шляху передавання захворювання, а тому треба постійно пам'ятати про безпеку і дотримуватися відомих усім правил безпеки.

Ми живемо в такий час, коли навіть звичайна, на нашу думку, поведінка не є безпечною для здоров'я

та життя. І коли стикаємося з проблемою, то найперше, що робимо, – тікаємо від неї якнайдалі. Але рано чи пізно змушені повернутися і подивитися правді в вічі. Інакше, не зро-

бивши цього, вона сама наздожене... На жаль, не всі здатні зрозуміти, що боротися з труднощами можна. Лише треба знати як! І ще одне... Люди з ВІЛ – одні з нас і заслуговують на розуміння.

Людмила РОВЕНЬСКА,
група ЖТ-62.

■ ЮВІЛЕЇ

Запрограмований День народження

Святкування 10-річного ювілею стало для всіх присутніх в актовій залі СумДУ приємною несподіванкою. Розпочалось усе з класичного представлення кафедри та її професійної сім'ї. Урочисте винесення прапора на сцену змусило усіх запрошених встати з місць на знак поваги до рідної кафедри. Не обійшлося, звичайно, без милозвучних та приємних пісень, до того ж іноземних. На превеликий подив, у цей день студенти та випускники вирішили заспівати сербською, українською та навіть танзанською мовами. А танці просто запалювали аудиторію своїм скаженим ритмом. Латинські, спортивні, а ще танок ділових жінок – вразили глядачів не на

жарт. Вітанням взагалі не було меж: привітальне слово від проректора, першого декана кафедри, представників компанії «NetCracker», ВАТ СНВО ім.Фрунзе. Усі промови звучали з цілковитою гордістю за кафедру інформаційних технологій проектування. Без сумнівів, винахідливість студентів розсмішила зал своїми комп'ютерними вигадками. За допомогою набутих знань ІТешники змогли переписати твори О.С.Пушкіна «Дубровський», «Є.Онегін», В.Шекспіра «Ромео і Джульєтта», Сервантеса «Дон Кіхот» у своєму форматі.

Найвищу нотку свята взяли щирі слова подяки випускників за здобуті знання та виховання. Завершували

Квіти, привітання, піднесений настрій... Усе за сценарієм, але чомусь чути Windows-не привітання, клацання клавіш клавіатури та безперервне стукання відкритих вікон. Можливо, я вчора перепрацювала за комп'ютером? Та ні, це ж 5 січня – День народження кафедри інформаційних технологій проектування.

вечір дівчата політехівського гурту «Муленруж», підбадьоривши настрій глядачів, мабуть, ще надовго. День народження буває раз на рік, а ювілей – ще рідше, тому свято ІТ-шників запам'ятається для багатьох у найяскравіших барвах.

Ангеліна МЕЛЕШКО,
група ЖТ-71

■ ТРАДИЦІЇ

Волонтерські шляхи-дороги

У дошкільному відділенні школи-інтернату ім. С.П. Супруна 19 грудня відбулося справді святе дійство – передача закладові медичного обладнання. Кошти на нього збирали у Сумах протягом жовтня-листопада, коли реалізувався проект «Серце дитині». У рамках акції зібрано 12004 гривні! Такому результату сприяли центр Соціальної організації студентів, Центр Соціального Партнерства, Центр дозвілля молоді і, безпосередньо, всі небайдужі, які зробили благодійні внески.

До акції постійно залучається і наш університет. За декілька днів волонтерська скринька збрала 1600 гривень.

Більшість людей з нетерпінням завжди чекає на день Святого Миколая. Особливо – діти в школах-інтернатах, дитячих будинках.

А в Сумському будинку «Малютко» відзначали подвійне свято – день Святого Миколая та 65 років від дня заснування закладу. Зала була переповнена. Поздоровити ювіляра завітав і ректор нашого університету Анатолій Васильєв. Зустрічати почесних гостей вийшли в національному вбранні дошкільнята з коро-ваєм. Потім «маленькі зайчики» підняли усім настрій своїм танком і пісенькою. Привітальні номери представили Сумська обласна філармонія, студія вищого технічного училища імені Бортнянського, Сергій

Москаленко – колишній вихованець дитячого будинку та інші. Вітали, нагороджували працівників закладу, передавали подарунки для дітей.

Цього ж дня Святий Миколай, в образах волонтерів СумДУ, доповнив концертну програму для дітей-сиріт і дітей із малозабезпечених сімей у Глухові. Привітав солодкими подарунками й рушив до наступного пункту – школи-інтернату с. Шалигине. Тут волонтери розгорнули справжній концерт. Дітей вітала студентська музична група «ТРУДные дети» інженерного факультету. Хлопці наживо співали та грали на бас-гітарі, ударних, синтезаторі. Усі були в захваті. Програму доповнили танцювальні номери, веселі конкурси від феї та казкових ельфів. На завершення вихованцям школи вручили настільні ігри, м'ячі, тенісні ракетки, навіть бійцівські груші з рукавицями – для найсильніших.

Руслана КУЦА,
Анна ПАНІКАР.

На одній з будівель архітектурного ансамблю панської садиби, що знаходиться на Басах і побудована ще два століття тому за проектом Олександра Олександровича Паліцина, відкрито меморіальну дошку цьому відомому просвітителю, архітектору й літератору, який одним із перших в Україні переклав «Слово о полку Ігоревім». Він же очолював просвітницький гурток «Попівська академія» у с. Попівка (тепер – с. Залізник Сумського р-ну) й був одним з ініціаторів ідеї створення в нашому краї університету. Згодом ця ідея завдяки зусиллям таких «академіків», як В. Н. Каразін, і була реалізована в Харкові, де університет носить його ім'я, а О. О. Паліцин є почесним членом цього закладу з двовірною історією.

Урок з Президентом

■ ПАМ'ЯТЬ СТОЛІТЬ

Завідувач кафедри історії СумДУ Валерій Власенко разом із Президентом України взяв участь у єдиному Всеукраїнському уроці пам'яті, присвяченому 75-м роковинам голодомору.

вже вона принесла щоденник і хліб до краєзнавчого музею», – розповідав Валерій Власенко школярам.

Президент у своєму виступі зупинився на причинах виникнення штучного голоду в Україні, відзначивши, що основне завдання ста-

Урок відбувся 19 листопада о 12.20 у Харківській спеціалізованій школі № 62 для учнів дев'ятого класу. Трансляція відбулася на Першому національному телеканалі (УТ-1) та на 5-му каналі й тривав 55 хвилин. В уроці брали участь доцент, кандидат історичних наук, завідувач кафедри історії СумДУ Валерій Власенко як дослідник голодомору на Слобожанщині, вчителька місцевої школи та Президент України.

Планувалося, урок проходив у Сумській школі № 10, де мав з доповіддю виступити Валерій Власенко як автор

Сумщина показала всій Україні унікальний експонат, який зберігається в Сумському краєзнавчому музеї, а саме – шматочок хліба 1933 року. «Його зберіг Дмитро Акимович Поладич 1899 року народження, уродженець села Божок, нині Кролевецького району. У січні 1941 написав записку, сховав хліб у скляну баночку й закрутив її. У записці значиться, що цей хліб з часів голоду 1932-1933 рр., що виготовлений він з лободи, горіхових бруньок тощо. Якби в нього знайшли цю банку, йому б «світило» не менше десяти років таборів. До

лінського режиму було знищено українське селянство. А також нагадав, що протягом останніх років 14 парламентів світу на рівні законодавчих актів визнали голодомор в Україні 1932-1933 років актом геноциду. «На чужій історії, на брехні ніколи не будується держава. Нехай трагедія 1932-1933 років – це сумна сторінка нашої історії, але вона наша. Ми можемо робити з неї уроки, якщо будемо знати», – заявив глава держави. Він закликав школярів дослідити долі власних родин у той сумний для України період.

вступної статті «Національної книги пам'яті жертв голодомору: Сумська область». Оскільки урок пам'яті було заплановано провести для учнів загальноосвітніх та професійно-технічних навчальних закладів усієї України 19 листопада, а в цей день Президент відкривав пам'ятник жертвам Голодомору в Харкові, той урок за участю глави держави відбувся в харківській школі.

того ж Дмитро Поладич вів щоденник з 1922 до 1946 року. Занотовував до нього свої відчуття і роздуми щотижня. Коли він помер у 1949 році, то все це залишив сину Якову. Той зберігав сімейну реліквію, але своїм близьким і родичам не розповідав про неї аж до прийняття незалежності України. Показав цей шматочок хлібини доньці лише тоді, коли почали піднімати тему голодомору. А

Після закінчення уроку Віктор Ющенко кілька хвилин розмовляв із Валерієм Власенком про унікальність шматка хліба часів голодомору й пообіцяв видрукувати щоденник Дмитра Поладича.

Інна БИТЮК,
група ЖТ-52.

НА ФОТО:
під час уроку в Харківській школі № 62.

РЕЗОНАНС

“ЗОЛОТА СЕРЕДИНА”

ЯКИЙ ВІН, НОВИЙ РІК

БИКА?

Знак цей досить консервативний, не терпить нововведень, та й узагалі всього, що турбує його врівноважений дух. Одна з найголовніших рис Бика — турбота про сім'ю, яка процвітає, тому що він є для неї потужною опорою.

Стихія 2009 року — Земля. Сама назва року «Рік Земного Бика» означає, що це буде рік Матері-Землі, рік наполегливої, а тому й плідної праці. Девіз Бика — робота, сім'я, батьківщина. Контролює цей Новий рік, що настає, Сатурн — бог печалі й покірливості долі. Кращим часом 2009 року є кінець літа. Рослина року — просо. Над усіма кольорами домінуватиме жовтий, а талісман цього року — людина, точніше її образ.

У Новому 2009 році пануватиме солодкий смак, тому що Бик — ласун, хоча його пристрась до переїдання може викликати проблеми зі шлунком і серцем, тому люди із захворюваннями цих органів мають не забувати про обережність.

Новий 2009 рік Бика (Корови) — це другий рік дванадцятирічного циклу за східним календарем. Якщо пригадати легенду, то Вола (Бика) вибрали другим зі всіх тварин за його чуйність, величезну доброту й працьовитість. Бик вирізняється мовчазною стриманістю, повільністю, але точністю й методичністю. Під зовнішніми ознаками Бика часто ховаються оригінальний розум і неабиякий інтелект.

Цей рік практично всім принесе багато роботи, а садівники-аматори можуть радіти, тому що рік Бика дуже сприятливий для сільськогосподарства. Що стосується інших видів діяльності, то, наприклад, у політиці, консерватизм братиме гору.

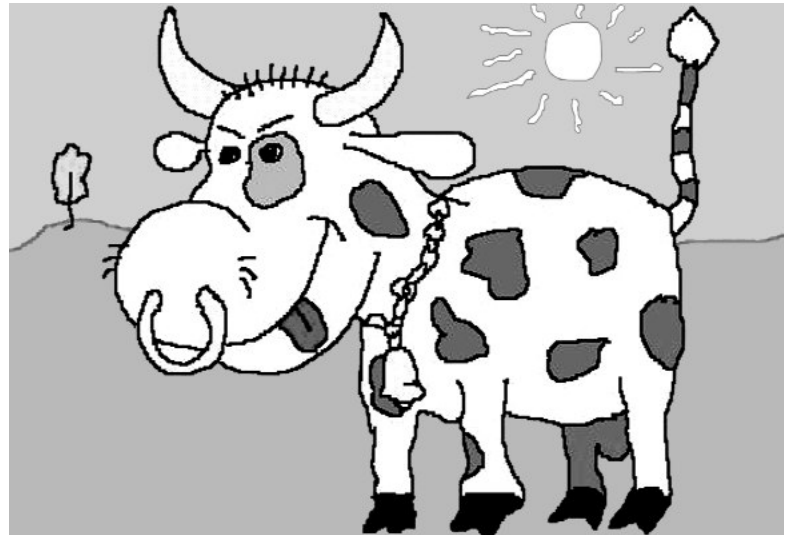
Зрозуміло, що найбільший вплив Новий 2009 рік Бика буде мати на людей, що народилися під цим знаком. Вони, зазвичай, практичні, повільні, стримані та дуже терплячі. Зате можете просто помукати або скорчити пику своїй розкішній сусідці.

У чому зустрічати рік Бика? Кольори року, що настає, теплі та спокійні: всілякі відтінки помаранчевого, жовтого й зеленого, які нагадують про осінні листя, про пісок, зігрітий теплим сонечком, про руду

глину. Ви не помилитеся, якщо ваш святковий костюм, а також прикраси на ялинці будуть витримані саме в такій гамі. Однак не перестарайтеся з новорічним вбранням. Від трудівник і йому не до лица пишні, яскраві та химерні вбрання. Все повинно бути скромне, майже по-діловому, але із смаком. Бик обов'язково це оцінить і принесе щастя й успіх в наступному році!

Новорічний стіл у рік Земного Бика має бути багатим, особливу увагу приділіть зелені, салатам, фруктам — Бик любить свіжу травичку! М'ясо і риба також вітаються, але забудьте про телятину!

До речі, не слід забувати й те, що, згідно з астрологічними розрахунками, Новий 2009 рік — Рік Земного Бика — настане двадцять дев'ятого січня.

Психологія ялинки

1. Ви купуєте ялинку одними з перших. Штучні ялинки вас не задовольняють — пахнуть пластмасою. Щодо прикрас, то керуєтеся принципом еkleктики — всього якомога більше та яскравіше, враховуючи як бубонці радянських часів, так і сучасні іграшки. Навіть не спаде на думку викидати ялинку до 14 січня.

Ваш психологічний портрет. Дуже товариська людина (хтось із вашого оточення навіть змінив би прислівник «дуже» на «занадто»), яка впевнена, що така риса характеру допомагає в житті. Це дійсно так, якщо маєте намір зробити кар'єру у компанії з багаторівневим маркетингом (до речі, висока організованість та любов до порядку — вельми гарні передумови для цього). Але у звичайному житті гіперкомунікабельність може викликати нашоршене ставлення оточуючих, що вже на п'ятій хвилині розмови поступається позитиву — ваша життєрадісність знищує усі перешкоди на шляху до спілкування.

2. Ви взагалі не ставите ялинку, віддаючи перевагу композиціям та букетам з ялинкових гілок. Вважаєте, що так більш стильно, менш витратно та більш гуманно («Грінпіс» пишався б вами) мінімум іграшок. Дизайнерський акцент робите на «дощику».

Ваш психологічний портрет. Начальство високо цінує вашу раціональність та прагматизм, але робите помилку, переносячи ділову якість на особисте життя. Можливо, тому й досі з великою

Психологи з легкістю можуть виявити психологічні риси людини, подивившись на убрання кімнати. Особливо змістовною у цьому плані є новорічна ялинка. Подивіться на свою красуню іншими очима: можливо, відкриєте у собі щось нове.

зацікавленістю читаєте статті про самотність. Ви чуттєві, романтичні, багатству вашого внутрішнього світу міг би позаздрити сам Байрон, але відкрити себе з цього боку дозволяєте зрідка.

3. Ваша ялинка — наймодніша в мікрорайоні. Ви уважно стежите за всіма модними тенденціями, ігноруючи навіть невдоволення домашців. Коли у топі був стиль «уніколер», ви скупили іграшки одного кольору (і навіть траурні бантики, що побували у фаворі кілька років тому, не збентежили вас). Найкращі порадики у дизайнерській справі — модні журнали та каталоги.

Ваш психологічний портрет. Якості лідера не дають вам сидіти на місці. Швидко загоряєтеся новими ідеями. Але не завжди доводите справу до кінця, тому що на горизонті вже замахрив новий суперцікавий проект! Вас легко запалити — так само як і вам легко повести за собою. Ви — перманентний приклад для наслідування та об'єкт для закоханості!

4. Вам нецікаво діяти за одноманітним сценарієм. Тому кожного року вигадуєте щось новеньке: то надінете на гілки мандарини, то зробите прапорці з сімейних фотокарток, то повісите замість гірлянди галантерейні тасьми чи старі CD. Ваш девіз — оригінальність врятує світ від смутку!

Ваш психологічний портрет. Ви людина, яка дивує. Що б не робили — переставляли меблі, готували обід, змінювали колір волосся — все викликає в оточуючих захват і навіть заздрість. Самовпевненість — не та риса, яка коли-небудь вам зраджувала, однак легкість, з якою йдете на експерименти, коли-небудь може зіграти з вами злий жарт.

5. Вам до душі «студентський» стиль, у якому роль ялинкових іграшок з успіхом виконують порожні пивні банки, клубки шерсті або металева стружка. Такий занадто оригінальний підхід може бути пов'язаний або з тимчасовими матеріальними труднощами, або з участю в курсі «Найнетрадиційніше ялинкове убрання».

Ваш психологічний портрет. Ви добре пристосована до життя людина, вас не лякають зміни та катаклізми. Властивість миттєво входити в суть будь-якої справи допомогла заробити репутацію аналітика, але намагайтеся за вашою холодністю не загубити власне справжнє «я» — душевну щедрість та красу.

СВЯТОВЕДЕННЯ

Історія змінюється, а свята залишаються.

Олександр Каргін-Уткін

Що можна робити у новорічну ніч, коли всі гості вже наїлися і напилися? Не сумувати ж! Пропонуємо до вашої уваги кілька розважальних ігор.

Дата «Х»

Учасники один за одним називають яку-небудь дату. Але черговий гравець повинен назвати лише наступну за календарем (наприклад, 8 березня не може прозвучати після 6 червня). Програє той, кому доведеться сказати «31 грудня»...

Вибір-2009

Конкурс на кращого Діда Мороза. Претенденти на це звання доводять свою «профпридатність»:

- вирізаючи сніжинки на швидкість;
- задуваючи свічки на відстані трьох метрів.

Вірю – не вірю

Кожен гравець по черзі відповідає на запитання із серії «Чи вірите ви?..» Гра йде до тих пір, поки не залишаться два претенденти на перемогу. Між ними проводиться фінальна гра.

Приклад запитань:

– Чи вірите ви, що у новорічну ніч у італійських бомжів є реальний шанс оновити інтер'єр? (Так)

Ушануємо героя!

Герой Нового року – Жовтий Бик. Тому гравці повинні пригадати якомога більше приказок, прислів'їв, ідіоматичних висловів, пов'язаних із цією твариною («Чоловік багатий – що бик рогатий», «Бика прив'язано за рога, а людину – за язика»).

Remember you?

Remember me

Учасники гри починають по черзі пригадувати смішні новорічні історії. Той, у кого тугувато з пам'яттю, вибуває з гри.

Аукціон наосліп

Інтрига у тому, що поряд з прикольними лотами трапляються й цінні, а гра ведеться на справжні гроші.

Наприклад:

Лот №1. Прилад для виготовлення найдешевшого новорічного атрибуту (дірокол).

Лот №2. Той, чия ласкавість буде доречною наступного року (бик, бажано живий).

Ітерська молодь влізла в нову крайність: у місті на Неві тепер дуже модно проводити час на «тихих вечірках». Гості двох нових клубів, що з'явилися в центрі міста, спілкуються між собою та з офіціантами виключно за допомогою жестів та міміки. А тих, хто ці закони мовчання порушує, негайно виводить за двері охорона. Така ж мовчазна.

Це – заклади для представників цього самого нового руху. Інтер'єр тут під стать гостям: усюди плакати з пропагандою мовчання, а на столах лежать папір, ручки й фломастери. Можна їсти, пити, танцювати під неголосну музику, але тільки не розмовляти. Правило мовчання також стосується й персоналу клубу.

З пояснень Костянтина Суміна, системного адміністратора, поширення даної моди займаються загалом комп'ютерники. «Ми, садміни, як відомо, народ особливий, розмовляти не любимо, тому й вас закликаємо до цього». Але ці мовчуні люблять слухати, тому вибрали символом свого руху тваринку з великими вушами – Чебурашку. В Інтернеті вони знаходять один одного, ставши членом Чебуран – руху. Саме тому в меню «тихих» кафе є такі страви, як коктейль за ре-

НЕФОРМАЛИ

Чебурахнемося?

Молодь... Нас так багато і всі ми дуже різні. З часом наша культура неабияк змінюється. Так, минуло декілька років і вже ніхто не дивується, побачивши на вулиці представника емо-кідс чи просто якого-небудь неформала з тунелями у вухах. Для оточуючих уже не є новиною усілякі сейшени, фести, флеш-моби чи щось інше, де збирається сучасна молодь. Сьогодні завдяки старанням підлітків та лояльності з боку оточуючих, тінейджери самі створюють свою культуру, вигадують для себе все нові й нові заняття, місця й способи відпочинку. Можливо, це здасться нам дивним, але в країнах Європи та в Росії не так давно розпочався новий цікавий рух, який росіяни прозвали «Чебуран – движение». Ну що, цікаво дізнатись? Тоді пропоную невеличкий екскурс у маловідому досі хвилю молодіжного руху.

цептом бабусі Крокодила Гени й безкоштовні апельсини. Музику вони слухають схожу на них самих – тек-хауз, електро, мінімал-техно.

Як завірив Костянтин Сумін, витримати без розмов можна години дві – три, але це дуже допомагає

в пошуку сенсу життя. «Нам не сумно. Бо людям, які розуміють одне одного без слів і близькі по духу, є про що помовчати. Ти можеш бути в натовпі, але при цьому слухати музику, думати, писати вірші, малювати й тобі ніхто не буде заважати

своїми криками й виплесками емоцій. Ми досліджуємо свій внутрішній світ і світи оточуючих. Це об'єднує».

Взагалі-то, гру в мовчанку вперше придумали в 2002 році американські актори Пол Ребхан і Тоні Но в Нью-Йорку. Вони влаштували «тихі» вечірки й слухали улюблену фонову музику. Тишею швидко «зарозилися» Вашингтон і Пекін, а потім і вся Європа. Перша ж «Чебуран-мовчанка» відбулася на території Росії 5 листопада 2004 року в московському клубі «Окно».

Не думайте, що я пропагую піддатися новомодній течії. Просто мені цікаво, а чи не хотіли б ви дізнатися, в чому сенс життя для вас особисто? Якщо це допомагає, то чому б не спробувати? Молодь – це особливий прошарок людей, які не можуть існувати без друзів, компаній та відпочинку. Бути в натовпі однодумців для нас дуже важливо. А якщо ж такі розваги будуть розвивати нас, невже це не саме те, чого ми так давно шукали? Щоб відповісти на таку велику кількість запитань, треба спочатку спробувати. Запам'ятайте тільки одне – пробувати треба також мовчки.

Юлія РЯБУХІНА,
група ЖТ–82.

КОМУНІКАЦІЇ

ЕТИКЕТ МЕРЕЖІ

Як поводитися в мережі Інтернет? Це питання обговорювалося на тренінгу для учасників проекту StudInfo.

Коли ви пізнаєте нову культуру, то можете робити деякі помилки. Наприклад, образити людину, навіть не підозрюючи про це. Етикет Мережі має на меті звести число помилок до мінімуму. Якщо будете дотримуватися кількох простих правил, на яких наголосив керівник проекту Андрій Логвин, то з меншою вірогідністю робитимете помилки, що заважатимуть вам якнайкраще користуватися можливостями Мережі, а також знайомствам з цікавими особистостями.

Правило №1. Пам'ятайте, що спілкуєтесь з людиною, хоча й бачите тільки символи на моніторі. Комп'ютерні мережі допомагають обмінюватися думками з людьми, яких ви навряд чи зустріли б у реальному житті, через те у віртуальному просторі ми відчуваємо в адресатах менше людяності. Ви знайомитеся з новими словами та відвідуєте невідомі світи, але ж всюди знаходяться реальні люди. Подумайте: чи сказали б ви ці слова при зустрічі?

Правило №2. Дотримуйтесь тих самих стандартів поведінки, що й у реальному житті. Зокрема, етики спілкування. Якщо стикаєтеся з проблемою етичного характеру, подумайте: як би ви повелися в

реальному житті, і тоді швидко знайдете вихід.

Правило №3. Допомогайте іншим, якщо можете це зробити. Ставити питання в Мережі дуже ефективно, бо ж безліч людей, які їх прочитають, можуть знати відповідь. І навіть якщо кваліфікованою відповідь лише двоє-троє, ваш рівень знань поліпшиться.

Правило №4. Вчіться вибачати іншим їхні помилки. Кожен колись був «новеньким». Тому будьте поборжливими.

А попрактикуватися в спілкуванні за цими правилами можете на сайті <http://www.studinfo.sumu.ua>, який стартував 27 серпня 2007 року. Мета проекту – створення єдиного інформаційного простору для студентів вищих навчальних закладів та молоді міста Суми. Головне – бажання працювати, тому, окрім відділів і кафедр сумських університетів, у ньому бере участь і найбільш активна молодь.

За допомогою інформації, яка є на сайті, можна взяти участь у різноманітних заходах, дізнатися розклад занять, скачати методички для виконання робіт, подати документи для отримання іменної стипендії чи гранту, отримати консультацію з деяких питань, наприклад Work & Travel, бути у вирі подій життя міста. Окрім цього, проект надає можливість проходження практики майбутнім журналістам.

Інтелект і впевненість у собі – запорука успіху в житті. Розвивайтеся та навчайтеся разом зі StudInfo!

Асоціація правозахисних організаторів студентів України

ПРОПОНУЄ

цікаво провести канікули та знайти нових друзів на туристичній базі «ЛУМШОРИ» або в Пансіонаті «ЛІМВА» містечка Закопане

«ЛУМШОРИ» – база, розташована в однойменному селищі Закарпатської області. До кожного відпочивальника знаходять індивідуальний підхід. Приємне враження справлять спортивний майданчик, кімната відпочинку з більярдним столом, сауна та колиба-шашлична, джерела мінеральної води, кінний клуб, пішохідні та автобусні експресії, якими славиться база відпочинку.

«ЛІМВА» – тихе, затишне місце, розташоване за три кілометри від Закопаного. Там панує домашня атмосфера, у чому ви зможете переконали самі. Кожен номер обладнаний сучасними меблями, супутниковим телебаченням, температуру в кімнаті можна регулювати самостійно.

ВІДПОЧИВАЙТЕ КРАСИВО!

Детальнішу інформацію можна дізнатися у студентському профкомі

ВИНЯТКОВО ДЛЯ ДІВЧАТ

1. **Ніколи не пропонуй залишитися друзями.** З тієї миті, як між вами почалися близькі стосунки, дружба завершується й уже не повертається. Коли ми є ініціаторами розриву, то відчуваємо за собою провину. Щоб виправдати свій вчинок – пропонуємо дружбу. Але «обіцянки-цяцянки» не справжуються. При ідеальному завершенні стосунків навіть слово «прощай» є зайвим.

2. **Не дозволяй себе провокувати.** Він може «тиснути на жалість», погрожувати самогубством (захоче порізати вени, втопитися, вистрибнути з вікна тощо), але це тільки психологічний прийом, який, до речі, часто спрацьовує. Побажай йому успіху, бо він цього ніколи не зробить. Просто лякає тебе, щоб ти повернулася.

3. **Ніколи не розривай стосунки за телефоном.** Зрозуміло, дуже важко сказати людині про те, що стосунки закінчилися. Але це не

тебе це дратує, що його мама тобі неприємна, його походи на футбол тобі набридли, а його пісні у ванній нестерпні і т.п.

5. **Одразу зміни номер мо-**

У новому році можна потрапити в ситуації, з яких складно знайти вихід. Розрив стосунків з хлопцем – одна з таких. У англійському прислів'ї сказано: «Коли кохання заходить у двері, то розум вистрибує через вікно». Якщо ти розчарована або ще розчаруєшся у своєму партнері (твій розум повернеться), такі поради саме для тебе:

припустимо робити по телефону. Ти, звичайно, можеш знайти багато виправдань, щоб просто подзвонити й сказати все за 12 секунд, але такий вчинок не заслуговує поваги. А гірше SMS може бути лише MMS із фотографією твого нового хлопця.

4. **Поясни йому причини свого рішення.** Якщо ти зустрічалася з хлопцем, то він заслуговує на те, щоб дізнатися правду. Не потрібно казати, що ти їдеш на постійне місце проживання в Китай або до Франції. Рано чи пізно твоя брехня розкриється. Тоді не уникнути неприємної розмови. Скажи нарешті про те, що його кросівки брудні, а

більшого. Інакше він буде дзвонити з будь-якої причини. Краще витратити гроші на нову картку, ніж постійно вислуховувати його претензії чи погрози.

6. **Навіть не думай повертати подарунки.** Це найдурніша ідея. По-перше, це нерозумно: він купував їх для тебе (якщо справжній чоловік, то інший їх не віддасть). По-друге, цим вчинком ти його образиш, бо дарував, а не давав в оренду.

7. **Не дзвони й не пиши йому зовсім.** Звичайний дзвінок може стати для нього болісним. SMS-привітання зі святами також будуть зайвими.

КВК. МІСЦЕВА РОЗБІРКА

Серед численних мініатюр і сценек найяскравіше сяяли такі: хлопці із «Не в ту сторону» продемонстрували пограбування ЦУМу зброю із рук скаженого грабіжника спокійнісінько вибили, зачинаючись, автоматичні двері; на прощання вирішили сказати „ми промовчимо“ і ледь зійшли зі сцени, бо в силу назви команди не могли вирішити, у який же бік піти краше.

«Кості з майбутнього», тепер «Не ображайте Сашу», пояснили важливість знання особливостей фен-шуй для формування міцної (але патологічно суворої!) сім'ї. Плюс проголосили красивих дівчат сніговими бабами: існують, але на морозі.

Роблячи висновки з бурхливих оплесків, присутнім страшенно сподобалися і, певно що, найбільш запам'яталися ульотні відео-ролики. Зокрема, запропоновані «Коники» («Боротьба с колорадськими жуками») та інші.

З учасниками із задоволенням спілкувалися глядачі – запитань залу ще ж ніхто не відміняв. До уваги та роздумів КВК-ашників було, наприклад, таке: де раки зимують? На що «Тіке_Тіхо» «згострили» – в ціпсах «Люкс», а «Коники» – в пузі.

Яксь дівчина запитала: «У чому феномен Г. Распутіна, чи я бага-

У передостанній день листопада в актовій залі Альма-матер відбулася чергова зустріч наших КВК-команд. Мета заходу – демонстрація рівня веселості та кмітливості, креативності та реактивності як ветеранів гумору, так і його початківців. Безпосередню участь у «запалюванні» брали: «5-й елемент», «Тіке_Тіхо», «Коники», «Не ображайте Сашу», «Не в ту сторону». Судило виступи журі з аматорів (їх, називаючи навмання ряд і місце, обирали команди).

то думаю?» «Коники» – здається, ти багато куриш... А «Не ображайте Сашу» – дівчина, яка багато думає, і є феномен. Звучали й інші запитання, типу: навіщо кози баян, а зайцю вуха?

Абсолютного переможця, на щастя, не трапилося. Кожна з команд отримала першість у певній номінації: «Не в ту сторону» – «Новина політеху» (найзеленіша, але гідна команда), «Не ображайте Сашу» – «Надія політеху» (перспективна команда річного віку, але уже з нагородами), «Коники» – «Креативність політеху» (ще б пак!), «Тіке_Тіхо» – «Гордість політеху» (можливо, найтитулованіша) і «5-й елемент» – «Легенда політеху» (не старіють душею ветерани).

Анастасія КОТЛЯР,
група ЖТ–71.

**«Резонанс» + «Золота середина» підготували
Марія СУПРУН і Ліна П'ЯТНИЦЯ,
студентки групи ЖТ–41**

Лучший новогодний подарок за отличную работу в 2008-м году – это возможность работать в 2009-м!

Из письма мальчика Вити Деду Морозу: «Милый Дедушка, ты ведь знаешь, что сейчас на Украине девальвация гривны... Сделай так, чтоб ее больше не было!»

Ответ Деда Мороза: «Исполнил я твою мечту, мальчик! Нет больше гривны!»

Мама под Новый год отправила Красную Шапочку к бабушке: – Иди, отнеси бабушке пирожков.

ДВА СЮРПРИЗИ ВІД ВЕСЕЛИХ ТА КМІТЛИВИХ

На початку грудня в місті Рівне відбувся 1-й тур чемпіонату України з КВН. Туди поїхала наша усім відома й популярна команда «Коники», що складається зі студентів фізико-технічного факультету. Там вони виграли, обійшовши місцеву команду «Бомба» та «Проект 05» з Хмельницького. І тепер, пройшовши гідно цей перший тур, наша команда посідає перше місце в рейтинговій таблиці команд КВН. Поздоровляємо!

А вже через декілька днів збірна команда «Не обижайте Сашу», що успішно пройшла 1-й етап у місті Києві, їде на виступ у Всеукраїнському фестивалі в місто Одеса. Виступаючи як дебютанти, вони обійшли такі титуловані команди, як «Експеримент» (Керч), «Авеню-Київ», «Пятница-13» (Рівне), «Осторожно, харьковчане», й також стали

Ось і завершується грудень. Кожен чекає для себе якихось новорічних несподіваних подарунків, що стануть тим приємним сюрпризом, що піднімає настрої. Одним із найбільш несподіваних подарунків стала для студентів СумДУ перемога наших команд у двох поспіль іграх КВК.

першими! За нашою командою перемога в усіх конкурсах, найбільша кількість і цікаві приклади кумедного «чорного» гумору: вони отримали перепустку в наступний етап. Хіба це не є найприємнішим подарунком – визнання твого таланту веселого та кмітливого? Для молодих ентузіастів – це найцінніше. Капітан команди Ігор задоволений перемогою і, звертаючись до студентів СумДУ, говорить: «Ми щиро сподіваємося на вашу підтримку. Обов'язково будемо продовжувати веселити вас!»

Отже, вітаємо всіх із перемогою! Так тримати!

СТУДЕНТСЬКИЙ БРЕЙН-РИНГ

До дня студента проводилося безліч заходів не лише в університеті, а й гуртожитках СумДУ. Найбільш яскравим видався брейн-ринг, коли гуртожиток № 2 зібрав у актовій залі команди всіх факультетів. Не те щоб якимось по-особливому готувалися, однак майже всі команди мали емблемки з написами імен або назви команди. Особливо гарний вигляд мав гуманітарний факультет. Команда мала назву «Василек», тож дівчата прикріпили собі на зачіски голубі квіточки, а хлопцям такі самі на сорочки. Одягнені були також у голубому тоні. Дійсно як команда...

У залі зібралось доскохучу вболівальників, які в дусі знаменитого «Золотого інтегралу» розмахували плакатами та скандували назви факультетів.

Змагання відбувалося за системою кіл: у кожному колі команда мала змогу зіграти один раз. Таким чином у фінал вийшли гуманітарний факультет і команда ФЕМУ «Сандаліни». Лише одне запитання відділило нашу команду від перемоги, будемо вважати, що їм просто не пощастило. А втім, чому не пощастило? Весело провели час, дізналися багато нового та зайняли друге призове місце, за яке отримали солодкий приз.

Ольга САВОТЧЕНКО,
група ЖТ–61.

У нас уже є студентський ректор, студентський декан, староста групи, профорг, культорг. Але, мабуть, їхньої роботи, попри всю її корисність, недостатньо, тож цього року в університеті проходить експеримент із запровадження нової студентської посади – студентський куратор, або куратор-дублер. Ввели нову «вакансію» не тільки для допомоги дорослим кураторам, а й для своєрідного контролю, адже за деякими даними багато кураторів не виконують своїх прямих обов'язків, а заробітну плату, звісно, отримують. З'являється один раз за семестр, прочитають настановну лекцію, а потім згадуй як звали – у прямому й переносному сенсі цього слова. Але є й

КУРАТОРУ НА ДОПОМОГУ

такі, для яких «першачки» як рідні, проте за викладацькою роботою всього встигнути неможливо, тож і доводиться приділяти їм менше уваги.

Є ще одна причина введення кураторів-дублерів: студенту легше запитати в студента про якісь тонкощі здачі сесії або психологічні секрети спілкування з тим або іншим викладачем.

Отже, перед молодими кураторами постає ряд не легких завдань. По-перше, налагодити контакт з першокурсниками, що не дуже легко, адже кожен

вважає себе дорослим і розумним, відтак вказівок та порад старшого студента не потребує. По-друге, увійти в довіру дорослого куратора, щоб міг доручити відповідальну роботу своєму дублеру й бути впевненим, що той її виконає.

До першокурсників є лише одне-єдине прохання – не боятися запитань. Ніхто з вас не насміхатиметься, якщо запитаете, на якому поверсі треба переходити в центральний корпус чи де взяти завдання на практичне заняття. Пам'ятайте, що ваші студентські куратори були такими самими першокурсниками, як і ви.

Ольга САВОТЧЕНКО,
група ЖТ–61.

■ ЮВІЛЕЙ

НЕПРОЧИТАНИЙ МИТЕЦЬ

На Білопільщині відбулося святкування 130-ї річниці від дня народження нашого земляка Олександра Олесья

Ще за життя в Україні його величали королем української лірики, словом якого на струнах серця народжувалися наймелодійніші звуки, набували звучання найсвітліші людські почуття. Пізніше – судилося звідати долину напівзабуття й тавра зрадника... Лише через десятки років про малознаного митця заговорили як про співця журби й радості.

Олесь був не лише видатним ліриком, а й талановитим драматургом, що підтверджують такі його п'єси, як «По дорозі в казку», «Над Дніпром», «Ніч на полонині» та ін. Відомий він і як перекладач з інших мов – білоруської, польської, болгарської, сербської, німецької, англійської. Серед перекладених ним творів такі шедеври, як «Вишневий сад» Чехова, «Пісня про Гайавату» Лонгфелло, народні казки німецького письменника Гауфа, арабські народні казки тощо.

Безсумнівно, Олександр Олесь належить почесне місце в історії української літератури.

Ще чотирилітнім хлопчик навчився читати. Дома зберігали Шевченків «Кобзар», поезії з якого він не просто знав напам'ять, а й виспівував. Мати разом із дітьми (сином і сестрами Ганною та Марією) шоліта їздила до батьків у Верхосулку. Туди ж на літо приїздили до старого Грищенка й інші дочки з дітьми. І вже тоді, дев'ятилітнім, хлопчик пережив першу любов до одинадцятирічної двоюрідної сестри Тані, що додало йому поетичного натхнення.

Міністерство освіти і науки України
Сумський державний університет
Кафедра журналістики та філології
Сумська обласна державна адміністрація
Білопільська районна державна адміністрація

II Всеукраїнська наукова конференція
«Олександр Олесь:
проблеми вивчення творчої
спадщини і сучасність»

ПРОГРАМА

Суми, 4-6 грудня, 2008 р.

ковською.

Через чотири роки побачила світ його перша збірка «З журбою радість обнялась», видана на кошти українського громадського діяча Петра Стебницького та за сприяння відомого історика Олександри Єфименко. Збірка виходить під псевдонімом «О. Олесь», саме так називала Віра свого коханого. Вони одружуються, й відтоді «ім'я, що мені дала Ти у дні, осяяні тобою», Олександр Кандиба залишає своїм псевдонімом.

Молодий поет, наділений, за висловом Л. Українки, «Божою іскрою», талановито виразив могутню хвилю підйому визвольної боротьби народу в період першої російської революції. Як друга (1909 р.), так і третя збірки (1911) поезій О. Олесья свідчать про «криваву реакцію» в його душі з приводу поразки революції. Оцінюючи його творчість, С. Єфремов писав: «...він дає такі гарні зразки громадської, справді високої поезії, до якої після Шевченка ніхто так не піднімався на Україні». Широ привітав поет лютневі революційні події 1917 року, сподіваючись на визволення України. Але подальші події, складні тогочасні умови фатально вплинули на долю митця. 1919 р. він їде до Будапешта як культурний аташе УНР.

Якщо п'ятнадцятирічним юнаком О. Олесь покидає білопільський край, то 40-річним – рідну Україну. У Відні поет видав свою збірку сатиричних поезій «Перезва» (1923). Того самого року разом із родиною покидає Відень і переїздить на постійне помешкання до Чехо-Словаччини. З 1931 р. до кінця свого

Празі, де й похований на Ольшанському кладовищі.

Він постійно сумував за своєю батьківщиною. З листа його сина Олега до Г. І. Грачєвої: «А як мучиться тут батько! То він вирішує їхати на весну, на осінь, на зиму до вас, а то обурюється на мене, коли я йому це раджу. Я переконаний, що за чотири роки вистраждав він в багато разів більше, ніж за все своє життя. Батько мене не розуміє, але я вірю, що єдиний його рятунок – це ви, Суми і Верхосулка».

Сьогодні впевнено можемо сказати, що О. Олесь повернувся, щоб залишитися з нами назавжди. Повернувся книгами, творами, пам'яттю вдячних земляків. У Білопільці на будинку, де народився поет, встановлена меморіальна дошка. Його іменем названо вулицю та один із провулків міста. У центральній районній бібліотеці, яка носить ім'я поета, встановлено його бюст, а в 1998 році відкрито народний музей. З цього часу щороку на початку зими, в день народження О. Олесья, на Білопільщині влаштовують свята його поезії.

Головною подією ювілейного року стало відкриття в музеї нових експозицій, присвячених невідомим сторінкам життя й творчості «правдивого віртуоза ніжної лірики». Особисті речі поета (пенсне, ніж, гребінець, самовар) передані з фондів Інституту літератури ім. Т. Шевченка. До святкування ювілею приурочено проведення художнього пленеру, а також конкурсу творчих робіт переможців літературно-мистецького конкурсу для дітей та молоді «...І розітнувся мій перший спів», роботи яких присвячуються ліричній творчості видатного земляка. Серед низки святкових заходів і Всеукраїнська наукова конференція «Олександр Олесь: проблема вивчення творчої спадщини і сучасність», яка проходила за ініціативи Сумського державного університету. Голова Білопільської райдержадміністрації Сергій Дворник переконаний, що Олександр Олесь – це постать, що покликана гуртувати націю, об'єднувати покоління.

Свято завершилося. Особливо запали в душу слова учасника кон-

Білопілья, будинок по вул. Покровській, у якому народився О.Олесь. Фото 1912 р.

Мати, сестра, племінники. Суми, початок 1920-х років

Куточок О. Олесья у Верхосулській сільській бібліотеці

Сестра Марія згадувала: «Складати вірші Олесь почав рано. Ще в дитинстві він часто любив ходити по садку і потиху наспівувати, а коли його питали, що то за пісня, відповідав, що її ніхто не знає, бо це його власна». Свої вірші записував у зошиток з гарною обкладинкою. Ховав його в солом'яну стріху, але якось шукав і не міг знайти.

У 1893 році Олександр Кандиба закінчив Білопільську чоти-

рирічну школу й разом із сім'єю переїжджає до Сум, незабаром почав навчатися в Дергачівській хліборобській школі. Уже на першому курсі підібрався гурток учнів, яких не задовольняли спеціальні дисципліни, й вони почали видавати журнал «Комета», у якому Олесь був редактором і головним автором. Згодом він став вільним слухачем у Київському політехнічному інституті (на агрономічному відділі). Однак матеріальні труднощі змусили юна-

ка покинути навчання й піти працювати на Миколаївський цукрозавод (нині в с. Жовтневому Білопільського р-ну).

1903 рік стає для поета пам'ятним. По-перше, вступив до Харківського ветеринарного інституту. По-друге, побував у Полтаві на відкритті пам'ятника Івану Котляревському, де зустрівся з Борисом Грінченком, Лесею Українкою, Михайлом Коцюбинським та іншими. По-третє, познайомився з майбутньою дружиною Вірою Свяд-

життя О.Олесь проживає у Празі. 1943 року урочисто відзначалося 40-річчя його літературної діяльності. Десь через півроку він довідався про смерть свого сина Олега, заарештованого німцями у Львові в травні того самого року. Трохи згодом стало відомо, що Олег Кандиба був закатований у концетраційному таборі Заксенгаузен. Ця звістка глибоко вразила поета. Його хворе серце не витримало. Помер О. Олесь 22 липня 1944 року в

ференції, професора КНУ ім. Т. Г. Шевченка Юрія Ковалева: «Олесь залишається непрочитаним. Люди не бачать в ньому символіста, адже той не писав про світ, а передавав свої враження від побаченого». Кожен повинен іти до Олесья своїм шляхом...

Інна БИТЮК,
група ЖТ–52.

■ ІМЕНА

ЗРЯЧИЙ ПІСНЯМИ...

Сумського обласного прес-клубу на рідній землі Єгора Мовчана. Прес-тур передбачав відвідання пам'ятних місць, пов'язаних з його життям і творчістю. На прес-конференції в районній бібліотеці представники мас-медіа мали змогу поспілкуватися з рідними та людьми, які особисто знали кобзаря.

«Біля його двору завжди вертілося багато народу. Хтось просив заграги, а хтось розпитував, як там живуть люди в інших краях. І він завжди розповідав якусь цікаву історію. Із незнайомими був дуже обережний. Гіркий досвід «холодної» навчив його бути стриманим у розмові.

Хоча й жив не в розкошах, завжди ділився останнім. Пам'ятаю, якось він подарував мені радіоприймач і годинник для незрячих, час по якому за допомогою спеціальних шрифтів можна було визначити кінчиками пальців. На той час це був занадто дорогий подарунок!!!

Сільські діти часто кепкували зі сліпого діда. Ляжуть, було, на дорогу, щоб той спіткнувся і впав. Але у Єгора Хомича був добре розвинений слух, чув найдрібніший шерех. Ото вгадає лихі замисли маленьких витівників, та й давай лупцювати їх палицею.

Найбільше любив свою бандуру із зображенням Шевченка, подаровану самим М. Рильським. Повісив її на стіну, неначе оберег, і нікому навіть торкатися до неї не дозволяв. А грав на тій, яку змайстрував сам...» – згадував його внучатий племінник В.П. Мірошник.

У Єгора Мовчана був багатий репертуар, який викликав зацікавлення не лише в простих людей, а й мистецької інтелігенції. Бандуристи зі всієї України часто запрошували Мовчана на кобзарські зібрання до Києва, Одеси та інших міст. Найбільше виконував чотири думи: «Плач невільників», «Удова», «Про братів самарських», «Про смерть козака-бандуриста».

Постать Єгора Мовчана і сьогодні майорить серед сотні видатних імен сумського краю. Незважаючи на важкі перипетії життя, він не втратив сили волі й українського духу. Мовчан не мовчав, його думки, переживання лягли в основу його пісень і дум.

Жителі села розповідають доволі цікаву історію про те, що сам Мовчан уособлює особливу силу. Якоюсь на село налетів буревій. Він поламав багато дерев, зруйнував дахи будинків, електромережу, а пам'ятника кобзарю навіть жодна гілочка не зачепила. І справді дивно... Просто, мабуть, історія не дала стерти зі своїх сторінок ім'я Єгора Мовчана. Великих людей не зламують навіть найсильніші вітри...

НАТАЛА БУРЛАКУ,
група ЖТ-52.

КРАСИВО ПО-СПОРТИВНОМУ

Людина прекрасна, коли вміє щось робити – красиво ходити, легко і вправно стрибати та бігати, почуватися комфортно й у воді, і на землі, і навіть у повітрі. Таких універсумів, а простіше кажучи, здорових та повноцінних людей, готує до самостійного життя СумДУ. Як результат: численні спартакиади, універсіади, турніри, чемпіонати, де наші студенти в когорті найсильніших.

Наразі триває спартакиада СумДУ серед збірних команд факультетів. Точиться запекла боротьба за перші місця серед різних видів спорту.

Уже відомі переможці з легкоатлетичного кросу: гуманітарний – І, фізико-математичний – ІІ, інженерний факультет – ІІІ. Найвправніші тенісисти навчаються на факультеті економіки та менеджменту, за ними йдуть представники фізико-технічного, замикають чільну трійку – студенти інженерного факультету.

А от на змаганнях із футболу рівних не було інженерам, які посіли першу сходинку, другі – фізтехівці, у гуманітаріїв – третє місце. Після ігор з волейболу серед чоловічих команд місця розділилися так: фізико-технічний факультет – І місце, економічний – ІІ, інженерний – ІІІ. Завершилися ігри з гандболу між жіночими командами факультетів, сильнішими виявилися студентки інженерного факультету, другими – економістки, третє

місце залишили за собою представники Медичного інституту. Серед інтелектуальних ігор, зокрема шашок вперед вийшли економістки, за ними мехматівці, третіми стали фізтехівці. Але спартакиада триває, тому остаточні підсумки та остаточні місця команд оголосять пізніше.

У спартакиаді міста СумДУ неодноразово опинявся на п'єдесталі. У дзюдо політехівці були першими; з настільного тенісу вибороли перше та друге місця; по міні-футболу впевнено здобули І місце. Потім було ще три перемоги з дарцу, бадмінтону та шахів.

На рівні області ми продемонстрували вміння гри в теніс та ще раз довели професіоналізм у міні-футболі. Посіли друге та третє місця з карате й легкоатлетичного кросу відповідно.

Збірна команда СумДУ продовжує збирати перемоги у Регіональній лізі з настільного тенісу. Зігравши два тури, наші спортсмени закріпилися на другій сходинці

турнірної таблиці, після Новорічних свят на команду очікує ще два тури змагань.

Не секрет, що розвитку спорту в СумДУ приділяється неабияка увага. Маємо й відповідні результати. Як, от наприклад, «зіркова» команда лучників, що за рік «настріляла» чимало залікових балів до спортивної скарбниці університету. Нещодавно повернулося з турніру пам'яті заслуженого тренера Миколи Грищенка. Студенти СумДУ представляли не лише ВНЗ, а й Сумську область. На змаганнях були представлені шість іменитих команд. Але це не завадило нашим дівчатам сенсаційно посісти перше місце. Серед них – Анна Савченко (ДМ-71), Анна Петрова (М-73), Дарина Дрозденко (ФЕ-73).

Команда ж хлопців не підтримала влучні постріли дівчат. Петренко Євген (МТ - 81), Бурцев Станіслав (СУ-71) та Малушин Олександр (СУ-61) змогли посісти четверте місце. Та попри це молода команда набирається досвіду офіційних турнірів. І вже зараз розпочали підготовку до зимового чемпіонату України, що відбудеться 24-28 січня.

Яскравих перемог у Новому 2009-му на всіх нивах життя! Нехай щастить!

Ігор БОНДАР,
Андрій МАНУРІН,
група ЖТ-52.

СОЛОДКИЙ ПРИСМАК ПЕРЕМОГИ

У дванадцятому турнірі наші футзалісти здобули свою четверту перемогу в насиченому й видовищному поєдинку з командою «Планета Міст». Кияни добре розпочали чемпіонат, але, зазнавши трьох поразок від фаворитів («Шахтаря», «Енергії» та «Тайму», опинилися в кінці турнірної таблиці. Маючи у складі декількох досвідчених гравців та голкіпера збірної України з пляжного футболу В. Лисенка, вони всі підстави мали сподіватися на перемогу над молодим колективом С. Песоцького.

«Планетівці» доволі активно розпочали зустріч, мали декілька

нагод забити гол, але «універсіади» перевели матч в спокійне русло й забити гол чи не за першої ж можливості. М. Білоцерківець віддав чудову діагональ Я. Песоцькому, який і розпочав рахунок. Не встигли вболівальники порадіти, як м'яч вдруге влетів у сітку воріт гостей (гол на рахунок В. Колесника (який, до речі, є одним із кращих бомбардирів чемпіонату). У наступній атаці кияни відіграли один м'яч. А на перерву команди пішли з рахунком 3:1 (м'яч забив М. Білоцерківець).

Другу половину гри гості почали атаками, але зламати оборону гос-

подарів змогли тільки в середині тайму. Намагалися й зрівняти рахунок, але на заваді стали наш голкіпер О. Хавренко та М. Білоцерківець, який виявився, говорячи баскетбольною термінологією, MVP матчу – дві головні передачі та два м'ячі. Остаточну крапку поставив Я. Песоцький, який встановив остаточний рахунок зустрічі – 5:2.

У цьому році «СумДУ» залишилося провести два поєдинки зі львівськими командами: «Кардиналом» і «Таймом».

Анатолій КРАВЧЕНКО,
група ЖТ-72.

Ходить гарбуз по городу

Захоплюючись екзотичними овочами та фруктами, забуваємо або просто не знаємо, які дива може подарувати такий звичний персонаж українського городу, як гарбуз. Не лише дієтологи, а й інші лікарі, зокрема головний імунолог України професор В. Чоп'як, рекомендують вводити у свій раціон цей чудовий вітамінний овоч. Аскорбінка

захистить від застуди та грипу, вітаміни групи В допоможуть справитися з утомою, роздратованістю, налагодять сон, навіть зроблять нігті міцнішими, а волосся – блискучішим. Пригальмують старіння організму вітаміни А та Е. Калій, якого в гарбузі багато, поліпшить роботу серця, зміцнить судини та зніме набряки. На гарбузовій дієті (0,5 кг сирого або 1,5 кг вареного чи печеного на день) сидять, коли є проблеми з нирками, серцем і... щоб позбутися зайвих кілограмів. Завдяки високому вмісту рідкісного вітаміну Т гарбуз чи не найкращий гарнір до м'ясних жирних страв, адже саме цей вітамін сприяє засвоєнню важкої їжі, запобігає ожирінню.

В Україні традиційно здавна варять гарбузову кашу – звичну народну страву з пшоном чи рисом. Та останнім часом цей овоч досить часто потрапляє в меню ресторанів. Імениті кухарі готують з нього різні найдки, враховуючи універсальне поєднання гарбуза з іншими продуктами.

*Ця доцентка
Алла Олександрівна
ЄВГРАФОВОЇ
— ЖОВІЛЕЙ*

Вітаємо відомого педагога й ученого, зичимо здоров'я, талановитих, наполегливих студентів! З роси та води Вам!

*Ректорат,
профспілковий комітет,
редакція газети "Резонанс"*

Ткаченко Олена Григорівна, професор,

доктор філологічних наук, завідувач кафедри журналістики та філології:

– Для мене Алла Олександрівна є втіленням високого професіоналізму, інтелектуальності, ерудиції, справжнього педагога вищої школи. Саме завдяки їй я відбулася і як викладач, науковець, і як завідувач кафедри. Її працездатність, відповідальність, наполегливість та принциповість сприяли становленню, формуванню й іміджу кафедри журналістики та філології. Досвідчений русист, який любить і шанує російську культуру, в період становлення незалежної України Алла Олександрівна з притаманною їй одержимістю розробляє складні проблеми української мови, бореться за утвердження її статусу як державної, популяризує українську культуру в різних її іпостасях. Дякую долі, що подарувала зустріч із такою непересячною людиною.

Волкова Ольга Миколаївна, доцент, кандидат філологічних наук:

– С перших днів мого студентства мене посчастливилось учитися у Алли Александровны Евграфовой. Она оказалась в числе тех, кто стал для нас образцом преподавателя высшей школы: глубокое знание предмета, академизм, интеллигентность, высокая требовательность к студентам и объективность. Изучение таинств языка вместе с А. А. Евграфовой изменило мои филологические приоритеты. Из студентки, которая много лет хотела стать литератором, я превратилась в почитателя лингвистики. Так Алла Александровна изменила мою профессиональную судьбу и поддержала меня в этом выборе. Она помогала мне как начинающему преподавателю, она способствовала реализации моих научных интересов и всегда была старшей коллегой, на которую хочется равняться.

Кузнецова Тетяна Василівна, к.ф.н., доцент кафедри журналістики та філології СумДУ:

– Екзамен із предмета, який викладала Алла Олександрівна, був першим у моєму студентському житті. Хвилювання просто переполювало всіх нас. І коли викладач запитала, чи є охочі відповідати без підготовки, то я, абсолютно спонтанно, сказала «Так». Алла Олександрівна змусила «згадати все», навіть генеалогічне древо з класифікацією мов, яке я малювала ще в школі. У заліковці стояло «відмінно». Алла Олександрівна – яскравий приклад для наслідування. І хоча наші статусні відносини змінились, ми тепер колеги, однак Вона – мій Учитель на все життя.

**ПЕСЕНКЕ «В ЛЕСУ РОДИЛАСЬ ЕЛОЧКА» ...
БОЛЕЕ СТА ЛЕТ!**

Ету песенку напевняк знаєт кождый чело- век с самого детства, Она сопровождала и про- должает сопровождать все утренники и засто- лья Нового года. Однако имена ее авторов по- чему-то остаются в тени. Пора их узнать. Слова этого бессмертного хита написала в возрас- те 25 лет Раиса Кудашева, а Леонид Бекман, астроном и биолог, стал автором музыки. Он всего лишь напел мотивчик своей дочери, а в нотах его записала жена Бекмана – очень изве- стная пианистка Елена Бекман-Щербина.

Существует такое предание: когда Кудаше- ва решила вступить в 30-х годах в Союз писате- лей, то сам Максим Горький отказал ей. Но пи-

■ ИЗ НОВОГОДНИХ АТТРИБУТОВ

сательница заметила: «Вы наверняка слышали одно мое стихотворение», – и прочитала ему первую строчку песенки про елочку. Ее сразу приняли в Союз. Кстати, слова в первоначальном варианте звучали несколько иначе. Вместо родных для нас слов: «Спи, елочка, бай-бай...», было «Спи, елка, баю-бай...». И еще в оригина- ле елочку под самый корешок срубил «мужи- чек», но советская цензура внесла свои коррек- тивы, так появился известный нам вариант, в котором деревце «срубил» «старичок».

«ФЕЙЕРИЧЕСКАЯ» ИСТОРИЯ

Год рождения фейерверков затерялся в ту- мане веков. Согласно легенде это «чудо столе-

тий» изобрел один китаец. Абсолютно случайно. Он бросил в костер охапку зеленого бамбу- ка и тот начал взрываться. Напуганный этим человек в ужасе вскочил, но позже успокоился – злые духи тоже, наверное, испугались.

А в IX веке даосские монахи изобрели поро- х, который стал «вечным двигателем» фейер- верка». Невероятно, но факт: формула «калие- вая селитра, древесный уголь и сера, смешан- ные в соотношении 75: 15: 10», не изменилась и по сей день.

Само же слово «фейерверк» придумали нем- цы. Они же и завезли это чудо пиротехники в Россию. Впервые фейерверки упоминаются в рукописях эпохи царствования Алексея Ми-

хайловича, отца Петра I. И все же первым пи- ротехником российским считают именно Пет- ра. Он даже учредил Стрелецкий полк с долж- ностью пороховых дел мастера, повелев зажига- ть «потешные огни» в дни придворных тор- жеств. И хоть было это лишь на заре пиротех- нической эры, огненные картины тех лет уди- вили бы и нас.

Только представьте: с помощью огней на не- бе появлялись дворцы, водопады, фонтаны и даже военные сюжеты. А 26 февраля 1690 го- да, в день восемнадцатилетия Петра I, пушки трижды дали по 56 залпов (один залп стоил 10 тысяч рублей, а одна корова – 3 рубля), после чего в небе появился Геркулес, раздирающий пасть льва. Это был один из самых крупных фейерверков в истории России.

«РЕЗОНАНС»

газета Сумського державного університету
«REZONANCE»
Sumy State University Press

Реєстраційне свідоцтво СМ №020
Перший номер газети вийшов у світ 29.10.1991.

Обсяг – 3 друковані аркуші,
приведені до 12 полос формату А-3.
Віддруковано: ПБКФВ «МакДен»,
м. Суми, вул. Тополянська, 16.

Адреса редакції: м.Суми, вул.Римського-Корсакова, 2,
корпус «Г», кімнати: 1107, 1110. Телефон 78-03-74

Шеф-редактор

Олена Ткаченко

Редактор

Василь Чубур

Відповідальний секретар

Володимир Садівничий

Сторінку підготувала

Дар'я Майборода,

студентка групи ЖТ-81.

**ШКОЛА № 9
ВІДСВЯТКУВАЛА ЮВІЛЕЙ**

Завдання школи – акуратно спа- кувати інтелектуальну валізу кожно- го учня. Якщо ж знання кидають до неї жужмом, абияк, то й результат відповідний. У Сумській спеціалізова- ній школі №9 не просто завантажу- ють дитячі голови знаннями, а вчать учитися, одночасно, за купою кни- жок і зошитів, «відкопують» справж- ні діаманти, що сяють своїми таланта- ми багато-багато років. До того ж ця золотокопанка нещодавно відсвятку- вала своє 60-річчя!

Привітати іменинницю прийшло багато гостей: колишні випускники, батьки нинішніх учнів, представники органів влади, громадських органі- зацій та інші.

Згадували історію школи, яка має чимало здобутків та досягнень. Гово- рили про велику кількість медалістів, переможців міських, обласних і Все-

ва кількість медалістів, є такі, що хи- зуються ідеальним ремонтом або по- казушними заходами. Учням тут ком- фортно навчатися. Деякі з них оби- рає педагогічні професії й поверта- ються у свою школу вчителями. Се- ред них: К. В. Шаповська, Н.В. Рева, О.М. Приходько, М.В. Каленік, Н.А. Зулюкова та багато інших.

Вечір став таким собі суцільним привітанням – вітали всіх та всі! Сло- во мали й директор школи Г. С. Пет- рюченко, вчителі, учні, випускники різних років, дарували подарунки представники міської ради, різних громадських організацій.

Серед гостей чимало студентів СумДУ – колишніх випускників шко- ли №9. І в університеті вони продов- жують спілкуватися, не втрачають того міцного зв'язку, який встановив- ся між ними за шкільні роки.

українських конкурсів та олімпіад, МАН, згадували шкільну команду КВК, яка цього року їздила на фести- валь в Одесу, збірну школи – чемпіонів України з гри «Шо? Де? Ко- ли?», хор – лауреата багатьох кон- курсів, відзначали цікаві заходи, кон- курси, зустрічі, які весь час влашту- вують учні.

Кожна школа має своє «обличчя» – відмінність, притаманну тільки їй. Є навчальні заклади, для яких важли-

Хочеться побажати школі щорічно приймати схвилюваних першоклас- ників, а випускати справжніх особис- тостей, якими згодом хотітиметься пишатися. І куди б потім не закинула їх доля, кожен випускник, коли на душі холодно, міг дістати шкільний альбом і усмішками вчителів та одно- класників зігріти серце...

Марина ОСЮХІНА,
група ЖТ-81.